

estat en boga, defensades per autors de fama i prestigi, de desde les d'*aqua fontis* fins a les de solucions fortes dels antiseptics més poderosos coneguts, havent de confessar de tots modos que hi ha cert nombre de substancies que són les que han prevalgut am més fixesa, degut als bons efectes que amb elles s'obtenen, tals com el sublimat corrosiu, l'acid boric, l'ichthyol i la glycerina.

Deixant per un altre dia l'estudi dels primers, me proposo avui demostrar el beneficiós resultat therapeutíc que en les metritis pot alcançar-se fent ús reglat del tymol, de l'ichthyol i de la glycerina combinats, puix verament sembla que l'acció physiologica de cada un en sí complementi la manera d'actuar de l'altre.

Com obra? Quina és l'acció antiseptica del tymol? Segons en Wernitz, és com antiseptic el tymol quatre vegades més actiu que l'acid phenic, puix l'acid tymic mata en solució al 1 % un cultiu de bacteries, això sí, sempre i quan aquestes se desenrotllin en un tubo d'ensaig, en mig de cultiu experimental apropiat. L'Husemann, arrodonint aquest estudi, demostrà que era deu vegades menys toxic que l phenol, dugues afirmacions que no deixen de donar certa importancia pràctica an aquest medicament, importancia que s multiplica al considerar sa manera d'obrar. Considerem al tymol, perquè aixís ens ho ha demostrat l'experimentació biologica, semblant a tants i tants altres *pharmacos* (calomel, pilocarpina, antimonial, etc.) que produeixen efectes molt diferents, segons la dosi en que sels usi o propini, puix el mecanisme de desinfecció no és el mateix, segons usem una solució al $\frac{1}{1000}$, o una de més concentrada, al $\frac{1}{100}$, per exemple; essent en el primer cas, abans que antiseptic, resolutiu, i tot al revés en el segon. L'acció principal del tymol va dirigida sobre l sistema nerviós, com ho demostra l següent experiment: si a un conillet porquer se li infecten hypodermicament uns quants centigrams (20 o 30) de tymol dissolt en glycerina, se veurà que al cap d'uns minuts comença a entrar en un estat convulsiu typic, caracteristic; el pols se concentra; el cor bat am més força, accelerant-se son rythme; morint, per fi, l'animal, en una de les crisis convulsives. Els mateixos resultats se palpen agafant com subjecte d'experimentació la granota, si bé la mort és bastant més executiva, presentant-se algunes vegades abans de que aquesta sobrevingui verdaderes paralysis d'alguna extremitat, i encara en alguna ocasió hemiplegia. Ara bé: la manera com se tradueix aquest efecte sobre l sistema nerviós és ja més difícil de comprendre i interpretar, inclinant-nos nosaltres a